



Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 3218/2023
13.12.2023. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Бранке Дражић и Драгане Бољевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Веселин Дамјановић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство унутрашњих послова и Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде, коју заступа Државно правобранилаштво са седиштем у Београду, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења о трошковима поступка садржаним у решењу Апелационог суда у Београду Гж 2613/22 од 22.09.2022. године, у седници одржаној 13.12.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења Апелационог суда у Београду Гж 2613/22 од 22.09.2022. године, у делу који се односи на трошкове поступка, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења о трошковима поступка садржаним у решењу Апелационог суда у Београду Гж 2613/22 од 22.09.2022. године, у делу који се односи на трошкове поступка.

Образложење

Решењем Вишег суда у Београду П 111/22 од 22.03.2022. године одбачена је тужба тужиоца и обавезан тужилац да туженој накнади трошкове парничног поступка у износу од 30.000,00 динара.

Решењем Апелационог суда у Београду Гж 2613/22 од 22.09.2022. године, одбијене је жалба тужиоца и потврђено првостепено решење. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне одлуке о трошковима поступка, тужилац је благовремено изјавила ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11 ... 10/23), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

Ценићи разлоге тужиоца за одлучивање о ревизији као посебној, Врховни суд је нашао да за овакво одлучивање нису испуњени услови из цитиране законске одредбе, по којој је ревизија изузетно дозвољена једино у случају погрешне примене материјалног права. Решење којим се одлучује о захтевима странака за накнаду трошкова поступка доноси се на основу одредаба Закона о парничном поступку, који је процесни закон. Овим законом су регулисана правила одлучивања о захтевима странака за накнаду трошкова, као споредном потраживању које је условљено успехом странака у спору. Ревизијом тужиоца се побија само одлука о трошковима поступка, која је условљена претпроцесни и процесним држањем странака, а суд узима приликом обрачуна у обзир само оне трошкове који су били потребни ради вођења парнице.

Одлука о праву на накнаду трошкова поступка, као споредном захтеву, која зависи од конкретних околности у поступку, не изискује потребу да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, уједначавање судске праксе, нити ново тумачење права. Због битне повреде одредаба парничног поступка посебна ревизија се не може дозволити, јер није прописана као разлог за изјављивање ревизије применом члана 404. став 1. ЗПП.

Из наведених разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија тужиле није дозвољена.

Одредбом члана 28. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева. Одредбом става 2. овог члана је прописано да се камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев. Право на подношење ревизије у смислу цитираних одредаба оцењује се становишта вредности главног потраживања, а не споредних потраживања међу која спадају и трошкови поступка.

Имајући у виду да је ревизија изјављена против одлуке о трошковима поступка, која не чини главни захтев, и која не представља решење против кога се ревизија може изјавити по члану 420. ЗПП, ревизија тужиоца је недозвољена.

Стога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић